

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 5C/37/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711202744
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2012:7711202744.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v právnej veci žalobcu Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, H., zastúpeného Centrom právnej pomoci, Moyzesova 18, Košice proti žalovanej S.. D. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XX, S., zastúpenej JUDr. Mariánom Lenhardom, advokátom, Gorkého 1, Michalovce, v konaní o určenie manželského výživného t a k t o

rozhodol:

Súd žalobcu žalobcu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej na trovách konania 687,25 EUR do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca pôvodne žiadal, aby súd zaviazal žalovanú platiť mu titulom manželského výživného po 600,- EUR mesačne. Počas konania zobral svoj návrh čiastočne späť o sumu 250,- EUR a žiadal, aby súd zaviazal žalovanú platiť mu titulom manželského výživného po 350,- EUR mesačne, a to na tom základe, že s touto uzavrel manželstvo dňa 23.12.2003. Toto manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Michalovce v konaní 20C 105/2009-33 dňa 21.9.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 8CoP 7/2010-48 zo dňa 24.2.2010. Priznania manželského výživného sa domáhal za čas od podania návrhu, teda od 8.2.2010 do právoplatnosti rozvodového rozsudku do 9.4.2010. Svoj návrh odôvodnil tým, že sám je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 EUR, iný príjem nemá ani nevlastní nijaký hodnotnejší majetok, pričom má značné výdavky spojené hlavne so svojim nepriaznivým zdravotným stavom, keďže užíva lieky na diabetes. Trpí hypertenziou 3. stupňa a prekonal infarkt myokardu. Svoje výdavky špecifikoval sumou 300,- EUR na stravovanie a ubytovanie 175,- EUR, na lieky 35,- EUR, cestovné výdavky 10,- EUR, ostatné výdavky ako na telefón, internet, odvoz smetia 65,- EUR, spolu 585,- EUR s tým, že tieto jeho výdavky uhradza jeho otec zo svojho dôchodku. Tento zároveň živí troch ľudí teda seba, svoju manželku a žalobcu. Na druhej strane žalovaná vlastní značný majetok, je lekárkou má zabehnutú lekársku prax, vlastní spoločnosť s ručením obmedzeným, teda je podnikateľkou v oblasti medicíny. Jej ročný príjem odhadol cca na 39.832,70 EUR. Ďalej uviedol, že táto vlastní rodinný dom v hodnote 65.000,- EUR a byt taktiež v hodnote 65.000,- EUR. Ďalej vlastní dve motorové vozidlá zn. Toyota a Citroen. Počas konania svoj návrh zobral čiastočne o sumu 250,- EUR späť a žiadal, aby mu súd priznal za žalované obdobie titulom manželského výživného po 350,- EUR mesačne.

Žalovaná uplatnený nárok žalobcu neuznala ani čo do základu. Žiadala tento ako nedôvodný zamietnuť. Uviedla, že vyhovaniu nároku žalobcu bráni rozpor s ustanoveniami § 75 ods. 2 Zákona o rodine, nakoľko v danom prípade by priznanie manželského výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla, že žalobca už počas manželstva sa ku nej nesprával patričným spôsobom ako manžel, nebol

jej oporou v rozhodujúcich zlomových životných momentoch, naopak nezúčastnil sa ani pohrebu jej matky ani pohrebu jej syna, ktorí počas trvania manželstva zomreli. Ničím sa nepodieľal na získaní spoločného majetku ani na jeho udržiavaní, resp. zveľaďovaní naopak využíval jej starostlivosť, či už počas ich pobytu v W. ako aj následne po prisťahovaní sa na Slovensko. Taktiež poukázala na tú skutočnosť, že bez jej vedomia a bez jej súhlasu na dva roky odišiel do M.. Počas tejto doby ju nijako nezabezpečil, neposielal jej zo zahraničia žiadne finančné prostriedky, bola odkázaná výlučne na svoju prácu a živobytie si zaobstarávala sama. Po návrate z M. v roku 2009 už spolužitie ani na kratší čas neobnovili. Keďže žalovaná nemala záujem na obnove spolužitia ani sám žalobca o obnovu spolužitia neprejavil záujem v podstate robil viaceré účelové kroky, ktoré poškodzovali osobu žalovanej ako aj jej samotné podnikanie a že predmetnú žalobu podal v podstate v čase, kedy už bolo vedené odvolacie konanie v konaní o rozvod manželstva, teda podal ju účelovo len s tým cieľom, aby ešte mohol profitovať finančne na tom, že v čase podania žaloby ich manželstvo nebolo právoplatne rozvedené.

Súd vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav:

Zo sobášneho listu účastníkov súd zistil, že títo uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v G. M. v štáte S. I. W. v súlade s povolením vydaným úradníkom Obvodného súdu pre E. H..

Zo spisu tunajšieho súdu 20C 105/2009 súd zistil, že pod uvedenou spisovou značkou bolo vedené konanie o rozvod účastníkov tohto konania, kde navrhovateľom bol práve žalobca s tým, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce 20C 105/2009-33 zo dňa 21.9.2009 bol návrh na rozvod manželstva zamietnutý, a to práve z toho dôvodu, že súd dospel k záveru, že manželstvo nebolo právoplatne uzavreté, nakoľko toto i keď bolo uzavreté v W. nebolo na Slovensku predpísaným spôsobom legalizované, keďže vyššie citovaný sobášny list nebol daný na zápis na špeciálnu matriku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a takto nebol účastníkom vydaný ani slovenský sobášny list a z uvedeného dôvodu bol návrh zamietnutý.

Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach 8CoP 7/2010-48 zo dňa 24.2.2010 súd zistil, že v dôsledku odvolania Krajský súd v Košiciach vyššie uvedený rozsudok zmenil a manželstvo účastníkov, ktoré uzavreli dňa 23.12.2003 rozviedol s poukazom na tú skutočnosť, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval platnú legislatívu a s tým, že odvolací súd mal za preukázané, že účastníci uzavreli platné manželstvo a že v danom prípade mal súd postupovať podľa Dohovoru o zrušení požiadavky vyššieho overenia zahraničných verejných listín z 5.10.1961, ktorý bol publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 213/2002 Z. z. a ktorý nadobudol platnosť pre Slovenskú republiku XX.X.XXXX. Na základe príslušných ustanovení tohto dohovoru konštatoval, že účastníci uzavreli platne manželstvo a teda v ďalšom mal súd postupovať podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, teda či sú splnené alebo nie sú splnené podmienky pre jeho rozvod. Odvolací súd konštatoval, že podmienky pre rozvod manželstva v danom prípade sú splnené, konštatoval narušenie vzťahov medzi manželmi. Tento rozvrät vzťahov medzi účastníkmi považoval za kvalifikovaný z hľadiska jeho intenzity a trvalosti. Ďalej konštatoval, že manželstvo dlhší čas neplní svoj spoločenský účel a že obnova spolužitia nie je v danom prípade možná. Keďže zistil kvalifikovaný rozvrät vzťahov manželstvo účastníkov ako nefunkčné a neperspektívne rozviedol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 9.4.2010.

Z výpovede žalobcu súd zistil, že manželstvo so žalovanou uzavrel dňa XX.XX.XXXX a že toto bolo právoplatne rozvedené 9.4.2010. So žalovanou sa zoznámil cez internet, resp. telefonicky. Nadviazali bližší vzťah, niekoľkokrát sa navštívili pred uzavretím manželstva. Následne po uzavretí manželstva bývali prevažnú časť až do marca 2006 v W.. V tom čase sa o žalovanú príkladne staral, mal dobrý plat, poskytoval jej stravu, ošatenie, bývanie, poskytoval jej finančnú hotovosť pre vlastnú potrebu ako aj vreckové. Následne sa rozhodli, že sa presťahujú bývať na Slovensko. K presťahovaniu došlo v marci 2006. Keďže sa rozhodovali, kde budú bývať dospeli k záveru, že pre nich by bolo vhodné bývanie niekde osamote, na dedine a za týmto účelom žalobca poskytol žalovanej finančnú hotovosť na zakúpenie vhodného domu vo výške 25.000,- USD. Ešte pred samotným prisťahovaním na Slovensko žalovaná skutočne dňa 7.7.2005 zakúpila rodinný dom v obci V. v okrese N., avšak tento zapísala výlučne na svoje meno. Žalobca bol presvedčený, že tento dom mal byť zapísaný aj na jeho mene, keďže k jeho nadobudnutiu došlo počas trvania manželstva a on prispel na jeho zakúpenie vyššie

uvedenou sumou. Dom následne spoločne zrekonštruovali, on v tomto dome nepretržite býval, žalovaná dochádzala nepravidelne počas víkendov za žalobcom do V., keďže mala ako lekárka svoju s.r.o. v S., kde aj ordinovala. Mesačne mu prispievala cca 1.000,- až 2.000,- Sk na výživu, keďže v tom čase nemal zamestnanie. Po prisťahovaní sa na Slovensko začali medzi účastníkmi vznikať prvé rozpory. Žalobca ich príčinu videl v správaní sa syna žalovanej Z. G., ktorý bol od začiatku proti ich vzťahu, snažil sa týmto zabrániť v uzavretí manželstva, neustále vyvolával žalovanej do W. počas ich pobytu v W.. Nerešpektoval nočný klud žalobcu ani časový posun. Podľa jeho názoru tieto telefonáty boli účelové s tým, že sa jej syn snažil matku odhovoriť od zamýšľaného uzavretia manželstva a následne po jeho uzavretí sa túto snažil presvedčiť, aby sa prisťahovala na Slovensko, čo žalobca rozhodne žalovanej vyčítal a bol zásadne proti takýmto zásahom do ich spolužitia. Pripustil, že v rozčúlení rozbil mobilný telefón žalovanej poprel však, aby jej bránil v kontakte s ostatnými rodinnými príslušníkmi. Podľa jeho názoru žalovaná sa mohla s nimi kontaktovať buď cez skype alebo roamingom. Aj po prisťahovaní sa na Slovensko podľa názoru žalobcu do ich spolužitia neprímerane zasahoval syn žalovanej Z. G.. Tieto skutočnosti mali za následok hádky a napätie jednak medzi žalobcom a žalovanou ako aj medzi žalobcom a synom žalovanej. Došlo medzi nimi k verbálnym útokom, ktoré nakoniec žalobca bol nútený oznámiť polícii a syn žalovanej bol riešený v dôsledku tohto oznámenia v priestupkovom konaní. V tom čase city účastníkov ochladli. Žalobca sa vo februári 2007 odsťahoval na dva roky do M.. Na Slovensko sa vrátil v marci v roku 2009 a po tomto návrate už účastníci spolužitie neobnovili. Žalobca išiel bývať k svojim rodičom do Košíc a dňa 29.6.2009 podal návrh na rozvod manželstva. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru žalovaná s ním uzavrela manželstvo účelovo, lebo sa chcela presťahovať do W., chcela získať štátne občianstvo W. a založiť si tam lekársku prax. V podstate počas celého pobytu v W. bola pre neho príťažou, resp. „guľou na nohe“. Potvrdil, že na žalovanú napísal udanie na Sociálnu poisťovňu, že táto poberá vdovský dôchodok, pričom má uzavreté platne ďalšie manželstvo, teda jej tento dôchodok nepatrí. Tiež potvrdil, že na ňu urobil opakované udania na príslušné inštitúcie dohliadajúce nad lekárskou starostlivosťou s tým, že žalovaná nedodržiava ordinačný čas. Čo sa týka údajnej devastácie domu v V. na svoju obranu uviedol, že sa práve snažil tento majetok zveľaďovať, snažil sa dom udržiavať v prevádzky schopnom stave a za týmto účelom sa snažil udržiavať aj okolie domu. V poslednej fáze svojho života v V. však bol bez finančných prostriedkov a preto bol nútený odpredať niektoré spoločne nadobudnuté veci ako bol malotraktor, kosačka, bicykel a podobne s tým, aby si zabezpečil finančné prostriedky na svoju obživu, keďže mal iba obmedzený príjem 62,50 EUR a žalovaná mu ku koncu finančné prostriedky neposkytovala. Poprel, aby túto niekedy napadol alebo žeby sa tejto nejakým spôsobom vyhrážal. Celú vinu za krach manželského spolužitia z jeho pohľadu nesie syn žalovanej Z. G., ktorý matku od tohto vzťahu odhovára a po uzavretí manželstva tento vzťah úspešne nabúral do takej miery, že manželstvo účastníkov prestalo byť funkčné.

Z výsluchu žalovanej súd zistil, že čo sa týka okolností za akých bolo manželstvo uzavreté, táto sa stotožnila s výpoveďou žalobcu teda, že sa zoznámili telefonicky, resp. následne cez internet. Navštívili sa niekoľkokrát pred uzavretím manželstva a toto uzavreli následne dňa 23.12.2003. Po uzavretí manželstva bývali prevažnú časť života v W. avšak žalovaná mala na území SR lekársku prax. Neskôr v dôsledku legislatívnych zmien musela založiť na túto činnosť spoločnosť s ručením obmedzeným, keďže sama bola fyzicky v W., kde si vybavovala štátne občianstvo lekársku prax na Slovensku za ňu vykonával kolega za odmenu. Tejto reálne hrozilo odobratie licencie na výkon svojej práce a v tom čase sa obaja rozhodli, že sa prisťahujú bývať na Slovensko. K prisťahovaniu došlo v marci 2006. Už dlhší čas pred týmto prisťahovaním si vytvárali podmienky pre toto prisťahovanie. Predstava žalobcu bola taká, že tento chcel bývať niekde na lazoch alebo na samote. Žalovaná v tom čase dostala ponuku od susedky, aby kúpila dom v V., ku ktorej kúpe aj skutočne v roku 2005 došlo a tento dom kúpila za 800.000,- Sk a časť kúpnej ceny hradila z hypotekárneho úveru, ktorý výlučne spláca aj toho času sama. Po zakúpení domu v jesenných mesiacoch roku 2005 jej syn vykonal rekonštrukciu tohto domu tak, aby bol obývatelný a po prisťahovaní účastníkov na Slovensko okamžite títo začali bývať v V.. Keďže žalovaná ako je vyššie uvedené mala v tom čase fungujúcu lekársku prax v S. ich manželské spolužitie fungovalo tak, že táto dochádzala za žalobcom na predĺžené víkendy, teda už vo štvrtok odchádzala do V., pričom stále žalobcovi urobila nákupy na celý týždeň a dávala mu ešte finančné prostriedky zo svojho príjmu, keďže v tom čase poberal iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 EUR. V V. ostala do pondelka rána a následne sa vrátila do S., kde ordinovala do štvrtka a potom sa opäť vracala do V.. Takto ich spolužitie fungovalo do septembra 2006, kedy žalovanej zomrela matka. Už pred týmto dátumom sa o ňu musela so sestrou sriedavo starať. Po úmrtí matky žalovanej sa vzťahy účastníkov začali rapídne zhoršovať. V novembri 2006 po svojom príchode do V. našla na stole overený preklad ich

sobášneho listu a vtedy sa žalobca pohrával s myšlienkou, či skutočne právoplatne uzavreli manželstvo alebo nie. Aj samotná žalovaná mala pochybnosť o tom, či sobáš navzájom uzavreli platne alebo nie. Žalobca dokonca žalovanú aj dvakrát fyzicky napadol, a to prvýkrát v apríli 2006 a následne v júli 2006, avšak žalovaná túto skutočnosť polícii neoznámila. Bola privátne ošetrovaná O.. S. avšak tieto útoky nemali za následok nijaké rapídne zhoršenie jej zdravotného stavu. Mala len modriny a hanbila sa túto skutočnosť polícii oznámiť. Žalobca v tom čase podmieňoval ich ďalšie manželské spolužitie tým, že mu žalovaná umožní spoludisponovať s podnikateľským účtom, ktorý mala vo svojej s.r.o., že predá byt v S. a že mu zakúpi nové motorové vozidlo s čím žalovaná jednoznačne nesúhlasila a tieto okolnosti ju vyčerpali psychicky aj fyzicky. Naďalej jej bránil v styku s ostatnou rodinou, hlavne so synmi. Títo nemali dokonca ani prístup do ich domu v V., kde žalobca bol jednoznačne proti tomu, aby jej synovia chodili do tohto domu. Matka žalovanej zomrela 26.9.2006 a syn S. zomrel 21.9.2009. Žalobca sa ani jedného pohrebu nezúčastnil, so žalovanou ani osobne nebol, ani v prípade úmrtia jej matky, kedy ešte v podstate ich manželstvo v septembri 2006 nebolo tak vážne rozvrátené a čiastočne svoju úlohu plnilo. V čase úmrtia syna žalovanej S. už boli účastníci v rozvodovom konaní, ale formálne ešte boli manželmi a žalobca sa ani tohto pohrebu syna žalovanej nezúčastnil. Žalovaná ďalej vo svojej výpovedi uviedla, že rozhodne nebola na prítiaž žalobcovi už počas ich pobytov v W., kde si tieto výlučne hradila zo svojich prostriedkov. Do W. jej bol posielaný aj vdovský dôchodok, ktorý poberala na Slovensku ako aj ďalšie finančné prostriedky prostredníctvom devízového účtu. Už pred uzavretím manželstva poukázala na účet žalobcu do W. sumu 3.208,- USD a následne po uzavretí manželstva jej bol poukazovaný do W. vdovský dôchodok. V čase prípravy na presťahovanie na Slovensko pri poslednej ceste do W. zobrala so sebou 4.000,- USD, ktoré boli práve použité na financovanie ich presťahovania na Slovensko.

Zo svedeckej výpovede syna žalovanej Z. G. súd zistil, že matka má nejakú telefonickú známosť v W. a po nadviazaní tohto telefonického kontaktu nasledovali jej tri návštevy v W.. Syn žalovanej však mal obavu z osudu matky, zaujímal sa o to ako sa táto má, preto skutočne tejto často do W. telefonoval. Mal obavu o osud matky, či táto je v dobrých rukách o čom mal rozhodne pochybnosti. Odhovárať matku od toho, aby uzavrela so žalobcom manželstvo, ona však napriek tomu toto manželstvo uzavrela. Pre svedka bolo podozrivé samotné správanie sa matky pred uzavretím manželstva, keď podľa jeho skúseností do W. chodili ľudia zarobiť peniaze a tieto následne doniesli na Slovensko. V prípade matky však pravda bola taká, že táto priniesla vo forme devíz do W. počas svojich pobytov cca 200.000,- Sk pri návštevách K.. H. si platila celý pobyt v W.. Ďalej sa dozvedel, že účastníci sa chcú prisťahovať na Slovensko, že pán H. má záujem o nejaký dom na lazoch. Svedok sa snažil matke vyhovoriť bývanie na lazoch, argumentoval tým, že táto má svoju prácu, svoje zamestnanie a určite bývanie na lazoch by nebolo vhodným spôsobom bývania, že nie je možné skĺbiť prácu ako aj pobyt na lazoch, keď výkon zamestnania mala žalovaná v S.. V ďalšom období im sused ponúkol dom v V., kde by v podstate boli splnené požiadavky žalobcu, ktorý chcel žiť osobitne v tichom prostredí. Matka svedka si zobrala hypotekárny úver a za 800.000,- Sk tento dom v roku 2005 kúpila. Následne bol svedok požiadaný, aby tento dom nejakým spôsobom prispôbil možnému bývaniu, lebo sa chcú prisťahovať na Slovensko. Svedok skutočne svojpomocne s kamarátmi za minimum nákladov cca. 100.000,- Sk vymenil v dome kompletne ústredné kúrenie, vrátane kotla, rozvodov a radiátorov, ďalej zrekonštruoval kúpeľňu, vymenil podlahu v kuchyni za minimum nákladov a tiež vymenil starý darling. Robil tam v zime len, aby sa matka mohla s manželom prisťahovať do vhodného obydlija na Slovensko. Títo sa prisťahovali na Slovensko v marci 2006 a chceli ísť bývať obaja do V.. Svedok matke argumentoval, že takto nemôže fungovať jej bývanie v V. ako aj výkon jej lekárskej praxe. Nakoniec celú vec vyriešili tak, že matka vo štvrtok odchádzala do V. a vracala sa v pondelok ráno. Svedok jej prichystal auto, toto natankoval, skontroloval a urobil potravinové nákupy cca za 1.500,- Sk až 2.000,- Sk a tak matka išla do V.. Bol však prekvapený zo správania sa žalobcu, ktorý v podstate sa snažil eliminovať dosah ostatnej rodiny na matku. Chcel ju mať stále iba pod svojim vplyvom, čo svedka zarážalo a trápilo, lebo sa o matku bál ako o blízkeho človeka, pričom mal na zreteli akým tragickým spôsobom prišiel o otca v predchádzajúcom období. Opäť žalobcovi vadili telefonáty do V.. Žalobca odmietal zavolať žalovanú k telefónu i keď tam mali zavedenú pevnú linku a tiež trval na tom, aby svedok ich v V. nenavštevoval. Takéto správanie sa žalobcu svedok nepovažoval za normálne, keďže dom patril jeho matke, ona ho kúpila za prostriedky z hypotekárneho úveru, ktoré výlučne sama splácala. Nakoniec ho žalovaná prehovorila, aby do V. nechodil, čo nepovažoval za normálne, ale považovať to za negatívny vplyv žalobcu na osobu žalovanej. Takýto popísaný stav fungoval medzi účastníkmi asi dva mesiace, teda žalobca býval v V. a žalovaná ho navštevovala od štvrtka do pondelka. Následne potom ordinovala v pondelok, utorok, stredu v Michalovciach a potom opäť išla za žalobcom do V.. Po dvoch mesiacoch začal bádať zmeny v správaní

sa matky - žalovanej, ktoré ho viedli k názoru, že niečo medzi účastníkmi nie je v poriadku. Matka už nebola taká spokojná a šťastná po návratoch z V., bola skôr mĺkva a šťastnejšie sa cítila v S. a nie v V.. Keďže tieto zmeny v jej správaní ostali nevysvetlené svedok naliehal na ňu, aby mu vysvetlila, čo sa deje. Matka mu povedala, že žalobca mení svoje správanie, stupňuje svoje nároky, že zakúpila do V. malotraktor, kosačku bicykle a že tento chce, aby mu zakúpila auto prostredníctvom svojej s.r.o.. Postupne však matka svoje návštevy v V. skracovala, resp. tieto vynechala, niekedy sa dokonca vrátila v ten istý deň kedy do V. odišla. Nakoniec mu povedala, že žalobca sa k nej správa zle, že ju dokonca dvakrát fyzicky napadol a že ich vzťahy sú narušené. Svedok toto správanie žalobcovi vyčítal, pričom sa s týmto pohádal. Žalobca ho v dôsledku hádok udal na polícii za čo bol aj riešený v priestupkovom konaní, pričom z pohľadu svedka tento si iba bránil matku a chcel, aby táto mala normálne životné podmienky u žalobcu. Takýto stav podľa názoru svedka pretrvával do konca roku 2006, kedy sa už matka úplne odmietavo správala k žalobcovi. Do V. žalovaná prestala vôbec chodiť a reakcia zo strany žalobcu bola taká, že tento ju začiatkom roku 2007 udal na Sociálnej poisťovni, že táto poberá vdovský dôchodok a že medzičasom uzavrela nové manželstvo. Toto udanie malo za následok, že matka do V. úplne prestala chodiť a mala obavu o to, čo je s domom a ako sa bude ich vzťah vyvíjať. Dozvedela sa, že žalobca sa chystá do M. a hneď po jeho odchode svedok išiel na prosbu matky pozrieť do V.. Dom našiel v zdevastovanom stave so zničenou bráničkou, so zničenými dverami v suteréne, celý zašpinený, neudržiavaný, nehygienický. V dome boli zatvorené dva psy o ktoré sa už nikto dlhší čas nestaral, boli zanedbané, vyhladované, vystresované a všetko bolo v dome zničené. Zdevastovaný bol aj pozemok a porasty na tomto pozemku. Žalobca odpredal malotraktor, bicykel, narobil dlhy v obchode, neplatil za elektrickú energiu a dom nechal v zdevastovanom stave. Žalobca sa počas spolužitia absolútne nepodieľal podľa názoru svedka na úhradách rodinných potrieb, z W. nedoniesol žiadne úspory ani na Slovensku nepracoval a ani svojim osobným pričinením nijako sa nestaral o spoločný majetok, za zachovanie normálnych rodinných vzťahov, naopak na polícii udal svedka a na Sociálnej poisťovni udal žalovanú a po návrate z M. v roku 2009 podal návrh na rozvod manželstva a následne bolo aj manželstvo účastníkov rozvedené. Počas spolužitia matka svedka platila rôzne poplatky súvisiace so sťahovaním, za prevoz kontajnera do Hamburgu ako aj následný prevoz na Slovensko. Svedok účastníkom pred ich prisťahovaním na Slovensko cez Quatro kartu zakúpil práčku, elektrický sporák, televízor a chladničku, ktoré veci nainštaloval do domu v V., aby tam mohli riadne žiť. Ďalej svedok potvrdil, že počas pobytu matky v W. tejto poukazoval každý mesiac do W. jej vdovský dôchodok. Čo sa týka jeho telefonátov do W. uviedol, že počas neprítomnosti matky sa o jej s.r.o. staral on a mnohokrát musel byť s matkou v kontakte, keďže sa vyskytli vo firme také momentálne situácie, ktoré si vyžadovali osobný, bezprostredný telefonický kontakt s matkou. Ako príklad uviedol, že bol účastníkom dopravnej nehody s firemným vozidlom a že nemal vedomosť o tom, kde sa nachádza poisťka od auta, ktorú poisťku mala v úschove matka. Ďalej potreboval komunikovať s matkou okamžite, keď mal kontrolu s poisťovne Apollo a kontrolór požadoval niektoré údaje, ktoré mu nemohol sám poskytnúť, preto musel okamžite volať matke do W., pričom nemohol rešpektovať šesťhodinový časový posun, keďže tento údaj potreboval okamžite.

Zo sobášneho listu účastníkov súd zistil, že títo uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX o 11:10 hod. v G. M. v štáte S. v súlade s povolením vydaným úradníkom Q. N. K. E. H..

Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach 8CoP 7/2010-48 zo dňa 24.2.2010 súd zistil, že týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Michalovce 20C 105/2009-33 zo dňa 21.9.2009, ktorým bol návrh žalobcu na rozvod manželstva zamietnutý tak, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 9.4.2010.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach č. 2009/11292/3 zo dňa 14.9.2009 súd zistil, že žalobcovi bola zvýšená dávka v hmotnej núdzi na sumu 62,50 EUR mesačne od 1.9.2009. Z predložených lekárskeho správ žalobcom súd zistil, že tento trpí ochorením diabetes II. typu a tiež má aj artériovú hypertenziu 3. stupňa, pričom v minulosti prekonal infarkt myokardu. V dôsledku týchto onemocnení sa aj toho času lieči.

Z výpisu z obchodného registra z vložky č. 16659/V Okresného súdu Košice I súd zistil, že v tejto vložke je zapísaná spoločnosť s ručením obmedzeným s názvom K. N..V..Q., so sídlom Š. X, S. a že jedinou spoločníčkou a konateľkou tejto spoločnosti je žalovaná.

Z výpisu z úverového účtu vo VÚB banke a.s. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX súd zistil, že žalovaná dňa 1.8.2005 vybrala hypotekárny úver v celkovej výške 9.958,18 EUR a že k 31.12.2009 bol nesplatený zostatok na tomto úvere 6.384,56 EUR, pričom mesačné splátky tohto úveru predstavujú 112,98 EUR mesačne.

Z výplatných pásov odporkyne za roky 2009 - 2010 súd zistil, že jej čistý mesačný príjem zo závislej činnosti - M. predstavuje cca 290,- EUR mesačne.

Z dohody o platbách k zmluve o finančnom lízingu č. 0330079 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa a.s. prenajala predmet lízingu prenajímateľovi K. N..V..Q., Š. X, S. osobné motorové vozidlo Citroen C4 a mesačné lízingové splátky predstavujú 280,- EUR.

Z faktúry MOUNTFIELD SK s.r.o. zo dňa 29.4.2006 súd zistil, že táto s.r.o. fakturovala žalovanej za malotraktor s príslušenstvom sumu 66.710,- Sk, ktorá bola splatná 8.5.2006.

Z potvrdenia F. N. z augusta 2006 súd zistil, že F. N. potvrdila, že v uvedenom mesiaci odkúpila od Z. H. kultivátor s príslušenstvom za sumu 30.000,- Sk.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia č. 50532236900 zo dňa 30.4.2007 súd zistil, že týmto rozhodnutím bola žalovaná zaviazaná vrátiť Sociálnej poisťovni 162.167,- Sk titulom neoprávnené vyplateného vdovského dôchodku za čas od 4.1.2004 do 3.2.2007.

Z faktúry X. K. zo dňa 25.8.2008 súd zistil, že tento fakturoval žalovanej sumu 50.000,- Sk za dodané klampiarske práce, maliarske práce na streche rodinného domu v obci V. Č.. XX, okr. N.. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 26.8.2008 súd zistil, že žalovaná uvedenú sumu X. K. vyplatila.

Z fotokópie poštovej poukážky Východoslovenskej energetiky a.s., Mlynská 31, Košice súd zistil, že táto fakturovala žalovanej dňa 3.9.2008 sumu 46.860,50 Sk titulom nedoplatku za dom v V..

Zo splátkového kalendára, ktorý uzavrela Consumer Finance Holding a.s., divízia Quatro, Hlavné námestie 12, Kežmarok so žalovanou súd zistil, že táto spoločnosť poskytla žalovanej pôžičku s úrokom vo výške 26.110,- Sk, pričom túto sa zaviazala žalovaná uhrádzať v 2.611,- Sk mesačných splátkach za čas od 20.10.2006 do 20.7.2007.

Z výpisu z účtu Slovenskej sporiteľne a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 31.3.2006 súd zistil, že žalovaná realizovala platbu do zahraničia vo výške 33.306,40 Sk, konkrétne do Českej republiky. Jednalo sa o platbu za kontajner, ktorý bol dopravený z W., a to za jeho prepravu z Nemecka na Slovensko.

Z potvrdenia O. S., chirurga - traumatológa zo dňa 14.5.2010 súd zistil, že žalovaná bola ošetrená doma po inzultácii manželom, pričom tento lekár konštatuje úder po pravej strane tváre dňa 12.5.2006 a následne po ľavej strane, pričom k hláseniu incidentu polícii nedošlo na výslovnú žiadosť žalovanej. Toto potvrdenie bolo vydané ex post na žiadosť pacientky vzhľadom k tomu, že sa útok opakoval dňa 14.5.2010.

Zo sťažnosti žalobcu na žalovanú, ktorú adresoval Úradu košického samosprávneho kraja dňa 3.5.2010 vyplýva, že žalobca podal na O. D. G., K. N..V..Q., Š. X, S. sťažnosť, nakoľko táto podľa neho pravidelne nedodržiava ordinačné hodiny vyznačené na výveske. V jej neprítomnosti je v ambulancii len sama sestrička, ktorá nemôže riešiť problémy pacientov. V ďalšej časti sťažnosti spochybňuje žalobca psychickú spôsobilosť žalovanej na výkon funkcie lekárky.

Z listu Úradu košického samosprávneho kraja zo dňa 11.5.2010 pod číslom 3668/2010-RU/16224 zo dňa 11.5.2010 vyplýva, že Košický samosprávny kraj žiadal týmto žalovanú o zaujatie písomného stanoviska k nedodržiavaniu ordinačných hodín na základe vyššie citovanej sťažnosti v termíne do 20.5.2010.

Z odpovede žalovanej zo dňa 18.5.2010 súd zistil, že táto skutočne podala k predmetnej sťažnosti Košickému samosprávnemu kraju požadované stanovisko k sťažnosti žalobcu vo veci nedodržiavania ordinačných hodín.

Z podania žalovanej zo dňa 24.6.2010 vo veci 5C 22/2010 súd okrem iného zistil, že táto prispieva aj na výživu svojej vnučky, ktorá je polosirotou po jej nebohom synovi S. G. bližšie neuvedenú sumu mesačne. Z toho istého podania vyplýva, že táto má náklady spojené s bývaním v S. v sume cca 350,- EUR mesačne a náklady spojené s prevádzkou domu v V. mesačne 90,- EUR.

Z čiastočného späťvzatia návrhu zo dňa 26.10.2010 v konaní 5C 22/2010 súd zistil, že žalobca v druhom odseku píše: „ týmto konajúcemu súdu predkladám potvrdenie (N. N. N.) príslušného orgánu sociálneho zabezpečenia N. Š. M. (N. N. M.) zo dňa 7.9.2004 o mojich tamojších príjmoch a ďalších benefitoch ich sociálneho zabezpečenia, a to aj tých o ktoré som sa ukrátil tým, že som sa kvôli odporkyni vrátil na Slovensko.“ V ďalšej časti textu - čiastočného späťvzatia žalobca požaduje, aby súd zabezpečil daňové priznanie spoločnosti K. N..V..Q.. za účelom zistenia skutočnej výšky príjmu žalovanej. Ďalej uvádza, že žalovaná v W. minula značnú časť peňazí na advokáta, ktorý jej pomáhal v imigračnom konaní o udelenie amerického štátneho občianstva, ktoré potrebovala si vybaviť, aby mohla v W. vykonávať lekársku prax. V ďalšej časti textu žalobca uvádza, že svoj návrh na začatie konania berie čiastočne späť a požaduje už len manželské výživné vo výške 350,- EUR mesačne.

Z potvrdenia N. N. N. zo dňa 7.9.2004 orgánu sociálneho zabezpečenia N. Š. M. z jeho overeného prekladu z anglického jazyka do slovenského jazyka prekladateľov PhDr. Radoslavom Bereckým, Krosnianska 87, Košice č. prekladu 1285/2011 súd zistil, že táto inštitúcia predmetnou správou informovala žalobcu o tom aký je stav jeho sociálneho zabezpečenia, aké má nároky a aké mu patria dávky a benefity zo sociálneho zabezpečenia, pričom však dávky žalobca nemohol poberať nakoľko zákonným dôchodkovým vekom v W. je vek 66 rokov a pre poberanie čiastočného starobného dôchodku je vek 62 rokov, ktoré rozhodne žalobca v roku 2004 nedosahoval.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o rodine účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň je odôvodnená ich rovnakým postavením v právach aj povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku. Neuplatňuje sa však mechanicky len odôvodnením z ich zárobkov. Je potrebné skúmať aj potreby oprávneného a podľa znenia zákona tiež právne relevantnú skutočnosť, a to výkon starostlivosti o domácnosť. To, ako si konkrétne manželia upravia spôsob a rozsah prispievania každého z nich na uspokojovanie potrieb rodiny je v praxi

predovšetkým vecou dohody. Súd do týchto vzťahov vstupuje a reguluje ich len na návrh jedného z manželov. Oprávneným v tejto vyživovacej povinnosti je manžel. Aktívna legitímácia vzniká ak je jeho životná úroveň nižšia než životná úroveň druhého manžela, resp. ak mu druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká. Povinnosť plniť výživné vzniká momentom uzavretia manželstva a zaniká spolu so zánikom manželstva niektorým zo spôsobov v zmysle zákona. Vzájomná vyživovacia povinnosť manželov je základným vyjadrením manželskej ekonomickej solidarity. Jedinou výnimkou pre ktorú by bolo možné nepriznať oprávnenému manželovi právo na výživné je rozpor s dobrými mravmi. Právo oprávneného manžela na výživné od povinného manžela musí byť v súlade s dobrými mravmi. S poukazom na citované ustanovenie § 75 ods. 21 Zákona o rodine má súd povinnosť skúmať, či priznanie manželského výživného v tom ktorom prípade je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Súd nemal pochybnosť o tom, že účastníci konania uzavreli dňa 23.12.2003 platne manželstvo v W. a že toto bolo uzavreté dobrovoľne, z lásky a na základe vzájomných citových vzťahov. Súd mal tiež za preukázané, kde všade manželia po uzavretí manželstva bývali a že miesto ich spoločného pobytu bolo tiež vecou ich vzájomnej dohody. Čo sa týka rozvratu vzťahov medzi účastníkmi súd vychádzal zo zistení, ktoré učinil tunajší súd v konaní 20C 105/2009 hlavne z rozsudku Krajského súdu v Košiciach 8CoP 7/20101 zo dňa 24.2.2010, ktorým rozsudkom bolo manželstvo účastníkov rozvedené a kde tento súd konštatuje zistený kvalifikovaný rozvrat vzťahov avšak z odôvodnenia tohto rozsudku jednoznačne nevyplýva, kto bol príčinou rozvratu týchto vzťahov. Tento súd konštatuje, že k rozvratu vzťahov účastníkov už došlo v čase po ich prisťahovaní sa na Slovensko, že tento rozvrat vzťahov sa stupňoval pred odchodom žalobcu do M. v marci 2007a že po jeho návrate v roku 2009 už účastníci spolužitie neobnovili. V ďalšom tento súd konštatuje, že po návrate žalobcu z M. už manželstvo neplní ani jednu zo svojich spoločenských funkcií a je iba formálnym zväzkom účastníkov. Vzhľadom k vyššie uvedenému, keďže v rozvodovom konaní nebol určený niektorý z manželov za osobu, ktorá by spôsobila rozvrat manželstva a žalovaná od doručenia žalobného návrhu stále namietala, že priznanie manželského výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi, súd v tomto smere vykonal rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia správania sa účastníkov počas celej doby trvania manželstva. Súd si neosvojil tvrdenie žalobcu, že o žalovanú sa počas ich pobytov v W. staral výlučne sám, že jej zabezpečoval stravu, ošatenie, ubytovanie, vreckové a podobne, lebo žalovaná preukázateľne mala už v čase pred uzavretím manželstva finančné prostriedky z ktorých si financovala svoje pobyty v W. a tiež aj po uzavretí manželstva. Tieto skutočnosti mal súd za preukázané jednak finančnými operáciami ako aj z výsluchu syna žalovanej Z. G., ktorý jednoznačne uviedol, že žalovanej do W. posielal vdovský dôchodok a tiež táto jednorázovo si brala väčšie sumy valút, dokonca 4.000,- USD si zobrala za účelom ich presťahovania na Slovensko. Je nesporné, že žalobca poskytol žalovanej počas jej pobytov v W. bývanie, určite sa podieľal aj na úhrade jej osobných výdavkov ako stravy aj ošatenia, ale len čiastočne a nie výlučne ako to tvrdil on, čo súd považoval za prirodzené pre riadne fungujúce manželské vzťahy. Tiež samotný žalobca potvrdil, že žalovaná mala v W. značnú sumu peňazí, avšak tieto neboli použité na jej výživu a na zabezpečovanie rodinných potrieb oboch účastníkov, ale na údajné vybavovanie jej občianstva v W., čo však v konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané. Súd mal ďalej za preukázané, že obaja účastníci sa rozhodli presťahovať sa na Slovensko a že to bolo ich vzájomné slobodné rozhodnutie, ktoré bolo motivované hlavne zo strany žalovanej odlúčenosťou od zvyšku svojej rodiny ako aj výkonom jej povolania, keďže táto je lekárkou. Má založenú spoločnosť s ručením obmedzeným a že počas jej pobytu v W. táto lekárska prax bola vykonávaná prostredníctvom O. I., ktorému za výkon lekárskej praxe v jej ambulancii táto platila. Tiež reálne hrozilo, že žalovaná príde o licenciu a nebude môcť v ďalšom období túto lekársku prax vykonávať. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že tento mal v W. slušný príjem, že zarábala týždenne okolo 500,- až 800,- USD súd túto skutočnosť nemal za preukázanú ani vyvrátenú. Určite z výsluchu účastníkov mal za preukázané, že tento v W. pracoval, že tam vlastnil dve vozidlá, že mal zabezpečené bývanie a že tam mal určite svoj príjem o čom svedčia aj záznamy zo sociálnej poisťovne, ktorá informovala žalovaného o jeho benefitoch a príjmoch, ktoré má tento na účte v sociálnej poisťovni v W.. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že tento prispel na zabezpečenie bývania na Slovensku sumou 25.000,- USD súd túto skutočnosť nijako preukázanú nemal a tomuto jeho tvrdeniu preto ani neuveril. Naopak žalovaná robila racionálne kroky smerujúce k zabezpečeniu primeraného bývania oboch manželov na Slovensku, keď táto si jednak vybavila hypotekárny úver, splnila želanie žalovaného, že tento chce bývať v tichom, kludnom prostredí niekde na dedine a táto následne kúpila výlučne zo svojich prostriedkov dom v V. za 800.000,- Sk. Hypotekárny úver, ktorý použila na kúpu domu v roku 2005 jednoznačne splácala žalovaná výlučne zo svojich finančných prostriedkov. Žalovaná taktiež poverila svojho syna Z. G., aby tento dom upravil do užívania schopného stavu pred samotným návratom na Slovensko k čomu skutočne aj z jeho strany došlo. Ten spolu s kamarátmi urobil na dome

v V. viaceré práce svojpomocne, hlavne za asistencie svojich kamarátov, keď v tomto dome vymenil kompletne ústredné kúrenie vrátane kotla, rozvodov a radiátorov, zrekonštruoval kúpeľňu, vymenil podlahu v kuchyni, vymenil darlign. Pričom tieto práce už robil v zime v roku 2005 tak, aby účastníci, ktorí sa na Slovensko prisťahovali v marci 2006 mali vytvorené primerané bývanie v tomto dome. Súd mal ďalej za preukázané, že žalovaná v rámci starostlivosti o budúcu domácnosť, resp. o domácnosť, ktorú účastníci vytvorili na Slovensku investovala do predmetného domu v V. ďalšie prostriedky, a to na maliarske, natieračské a klampiarske práce pre X. K. sumu 50.000,- Sk, na zakúpenie malotraktora z Mountfieldu 56.710,- Sk spolu s príslušenstvom a tiež prostredníctvom spoločnosti Quatro zakúpila dva bicykle, ktoré splácala za cenu 26.110,- Sk. Žalobca však v konaní neprodukoval žiaden dôkaz z ktorého by bolo zrejmé, že si nejaké finančné prostriedky z W. na Slovensko doniesol, dokonca vo svojej výpovedi tvrdil, že bol nezamestnaným a že mu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi 62,50 EUR. Iný príjem podľa všetkého na Slovensku nemal. Manželstvo účastníkov po ich prisťahovaní sa na Slovensko v podstate fungovalo tak, že žalobca začal bývať v V. v podstate od marca 2006 do februára 2007. Žalovaná však bývala aj v S., kde jej fungovala s.r.o., ktorá v podstate bola zdrojom príjmov oboch manželov na ich živobytie, a to tak, že v pondelok, utorok a v stredu ordinovala v Michalovciach a vo štvrtok išla za žalobcom do V., kde zotrvala až do pondelka rána. Tieto skutočnosti mal súd za preukázané zo zhodných výpovedí žalovanej ako aj jej syna Z. G., ktorí zhodne ďalej uviedli, že žalovaná pri týchto pobytoch v V. doniesla stále potravinové komponenty za cca 1.500,- až 2.000,- Sk a že žalobcovi dávala aj ďalšie finančné prostriedky, aby mohol tento zvyšok týždňa, keď táto nebola v V. prítomná riadne a dôstojne žiť. Podľa výpovede Z. G. v tom čase bolo spolžitie účastníkov harmonické. Matka sa vracala z pobytov v V. spokojná, šťastná čo on toleroval avšak tento idylický vzťah medzi účastníkmi trval len pomerne krátko. Približne dva mesiace potom začal bádať na správaní sa matky negatívne zmeny. Táto sa stávala uzavretejšie, bola mĺkva nechcela hovoriť o svojich pobytoch v V.. Začala návštevy skracovať, resp. aj vynechávať. Tento svedok chcel vysvetlenie, že čo sa deje vo vzťahu matky so žalobcom a preto na túto naliehal, aby mu vysvetlila, čo je príčinou zmeny jej správania. Táto mu nakoniec povedala, že žalobca neustále stupňuje svoje nároky, že chce aby mal spoludisponentské právo k jej účtu, ktorý má v s.r.o., teda podnikateľskému účtu. Tiež chcel, aby mu kúpila nové auto a ďalej jej navrhoval, aby byt v S. predala a aby sa presťahovala bývať k nemu do V. úplne s čím žalobkyňa nesúhlasila. Keďže žalobca svoj tlak stupňoval došlo medzi nimi jednak k zhoršeniu vzťahov, jednak k hádkam, ale aj k opakovanému fyzickému napadnutiu zo strany žalobcu. K prvému fyzickému útoku na žalovanú došlo v apríli 2006 a k druhému v júli 2006. V tom čase ťažko ochorela matka žalovanej a preto žalovaná spolu so svojou sestrou musela niekoľko mesiacov na striedanie zabezpečiť starostlivosť o ich matku, a to svojou bezprostrednou osobnou účasťou na tejto starostlivosti. Matka žalovanej zomrela dňa 26.9.2006 avšak žalobca na pohreb matky žalovanej neprišiel. Čo sa týka ďalšieho vývoja vzťahu účastníkov v tomto období súd uveril hlavne údajom uvedeným synom žalovanej Z. G., ktorý tento čas charakterizoval ako čas ochladnutia ich vzťahov, vynechávania dovtedy pravidelných návštev v V. žalovanou a v dôsledku tohto zrejme aj žalovaný mal nedostatok finančných prostriedkov, keďže dostával iba dávku v hmotnej núdzi a podľa všetkého z W. nedostával žiadne plnenie a ani na Slovensko si nedoniesol žiadne úspory. V dôsledku tejto skutočnosti žalobca rozpredal spoločný majetok, teda hnuťelné veci pod cenu. Predal malotraktor s príslušenstvom, bicykel ako aj ďalšie veci zrejme s úmyslom zabezpečiť si finančné prostriedky na obživu. Zrejme v dôsledku tohto stavu aj žalobca odišiel začiatkom roku 2007 do M., kde sa zdržal do marca 2009. Ešte pred samotným odchodom do M. v januári 2007 napísal udanie na žalovanú, konkrétne na Sociálnu poisťovňu, že táto poberá vdovský dôchodok, pričom uzavrela ďalšie manželstvo. Súd vysvetlenie tohto jeho správania nepovažoval za logické a adekvátne, že vraj údajne v obave o žalovanú chcel zabrániť prípadnej trestnej činnosti páchanej z jej strany. V podstate žalobcovi vyhovoval stav, keď žalovaná poberala tento vdovský dôchodok a tento jej bol posielaný už do W.. V tom čase nemal obavu o to, že pácha trestnú činnosť i keď vedel, že má uzavreté nové manželstvo, nakoľko podľa názoru súdu z tohto dôchodku sám profitoval a až v dôsledku zhoršenia pomerov medzi účastníkmi podal takéto udanie na Sociálnu poisťovňu, čo bola pravá príčina tohto jeho konania. Svoj odchod do M. vôbec so žalovanou nekonzultoval, počas dvoch rokov jeho pobytu v M. odpredal auto, ktoré si doviezol z W., žiadnou sumou neprispel na vedenie spoločnej domácnosti ani na údržbu spoločného majetku, vôbec neprispieval nijakou sumou na výživu žalovanej. Táto v podstate bola odkázaná výlučne na svoj príjem. Samotný odchod žalobcu do M. však sprevádzalo aj jeho ďalšie negatívne správanie spočívajúce v tom, že v podstate zdevastoval bytové zariadenie v dome v V., ako aj príľahlý pozemok a v takomto stave ho zanechal pred odchodom do M.. Dokonca v dome zatvoril bez akejkoľvek opatery dvoch psov, ktorých si doniesol z W.. Toto svoje správanie žalobca nijako nevysvetlil a súd ho mal za preukázané z výpovede svedka Z. G.. Po návrate z M. v marci 2009 žalobca ani neprejavil snahu obnoviť spolžitie, prisťahoval sa k svojim rodičom do H. a 29.6.2009 podal návrh na rozvod manželstva. Dňa 21.9.2009

zomrel syn žalovanej S. G., žalobca už bol v tom čase na Slovensku i keď účastníci nežili spoločným životom a žili oddelene tento na jeho pohreb neprišiel, i keď podľa názoru súdu mal takto urobiť, keďže ešte formálne boli v manželskom zväzku a jednalo sa o blízkeho rodinného príslušníka žalovanej ako manželky žalobcu. Dňa 3.5.2010 keď už boli účastníci v rozvodovom konaní a keď už aj prebiehalo toto konanie udal žalobca žalovanú na Úrade košického samosprávneho kraja s tým, že táto nedodržiava ordinačné hodiny, ktoré má zverejnené na výveske, čo malo za následok jednak vysvetľovanie zo strany žalovanej kontrolným orgánom ako aj samotné ohrozenie jej podnikateľskej činnosti. Čo sa týka vysvetlenia žalovanej ohľadom poberania vdovského dôchodku po uzavretí manželstva so žalobcom súd tomuto vysvetleniu z jej strany uveril. Táto mohla mať dôvodné podozrenie, že v W. so žalovaným neuzavrela platne manželstvo, keďže toto nebolo zapísané v osobitnej matrike na Slovensku a nebol im vydaný sobášny list slovenskými úradmi, pričom v tomto jej presvedčení ju utvrdil aj zamietajúci rozsudok Okresného súdu Michalovce v konaní 20C 105/2009 zo dňa 21.9.2009, ktorým bol návrh žalobcu na rozvod manželstva zamietnutý, a to práve v dôsledku aj pochybností súdu o tom, či účastníci vôbec uzavreli manželstvo alebo nie.

Súd takto dospel k záveru, že správanie sa žalobcu voči žalovanej ako manželke je v rozpore s dobrými mravmi. Dobrými mravmi v manželskom spoluzití sú najmä slušnosť, tolerancia, ľudskosť, poctivosť a dôvera z ktorých vychádza aj Zákon o rodine. Žalovaná výlučne sama z vlastných prostriedkov zakúpila dom v V. za 800.000,- Sk, sama splácala a spláca hypotekárny úver za tento dom. Žalobca počas celého pobytu a spoluzitia účastníkov na Slovensku sa vôbec nepodieľal na financovaní nákladov na spoločnú domácnosť. Počas celého pobytu na Slovensku nepracoval a neprispieval ničím k dosahovaniu spoločnej životnej úrovne manželov. Počas jeho pobytu v M. na ktorý odišiel sám bez konzultácie so žalovanou svoj zárobok míňal výlučne sám pre svoje potreby a žalovanej neprispel žiadnou čiastkou na jej výživu. Pred odchodom do M. v roku 2007 zničil a zdevastoval zariadenie domu a pozemku v V., žalovanú opakovane fyzicky napadol. Pred odchodom do M. udal žalovanú na Sociálnej poisťovni, že táto čerpá vdovský dôchodok, pričom mala uzavreté nové manželstvo s ním z ktorého príjmu profitoval aj žalobca a tento návrh na určenie manželského výživného podal dňa 8.2.2010, teda počas odvolacieho konania 20C 105/2009, kedy už vo veci bol vydaný zamietajúci rozsudok 21.9.2009 a rozvodová vec účastníkov bola postúpená krajskému súdu v čom tiež súd videl účelovosť návrhu na priznanie manželského výživného zo strany žalobcu.

Súd pomínul návrhy účastníkov čo sa týka zisťovania príjmu žalovanej z jej podnikateľskej činnosti vo firme K. N..V..Q.. ako aj návrhy žalovanej, ktorá žiadala preveriť príjem žalobcu z W., hlavne z orgánov sociálneho zabezpečenia v W., nakoľko mal za dostatočne preukázané, že nie je potrebné zisťovať životnú úroveň a príjmy účastníkov konania v rozhodnom období, keďže mal za dostatočne preukázané, že priznanie požadovaného manželského výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pri rozhodovaní taktiež prihliadol aj na tú skutočnosť, že počas celého pobytu účastníkov na Slovensku, teda v čase kedy títo spolu žili sa výlučne o zabezpečenie potrieb rodiny starala žalovaná, ktorá vytvárala jednak podmienky na bývanie, na riadne fungujúci manželsky zväzok aj čo sa týka prostredia v ktorom sa účastníci rozhodli žiť, teda zariadenia, vybavenia domu v V., na jeho údržbu, riadneho prevádzkovania ako aj na riadneho prevádzkovania okolia domu, teda dvora, záhrady. Táto riadne pracovala, zabezpečovala potreby žalobcu po materiálnej stránke ako aj po finančnej stránke až do času, kedy tento zmenil svoje správanie, kedy tento ju opakovane fyzicky napadol, udal ju na Sociálnej poisťovni, požadoval od nej sprístupnenie jej podnikateľského účtu pre svoje potreby, nútil ju predať byt v S. a presťahovať sa do V. a trval na tom, aby táto mu cez svoju firmu zakúpila motorové vozidlo. Tieto skutočnosti a takéto správanie sa žalobcu rozhodne nie je v súlade s dobrými mravmi a nemalo za následok vytváranie pevného, harmonického zväzku, ktorý v prípade účastníkov by mal plniť hlavne zabezpečovaciu funkciu vzhľadom k ich veku. Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 141 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu úspešnej žalovanej priznal. Jej trovy pozostávali z trov advokátskeho zastúpenia v sume 687,25 EUR. Žalobný návrh podľa petitu znel na plnenie po 600,- EUR mesačne. Na základe čiastočného späťvzatia žalobného návrhu zo dňa 29.10.2010 súd uznesením č. k. 5C 22/2010-134 zo dňa 24.1.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.2.2011 čiastočne pripustil späťvzatie návrhu o 250,- EUR a v prevyšujúcom rozsahu manželského výživného po 350,- EUR mesačne súd vylúčil toto na samostatné konanie, v ktorom sa má rozhodnúť

o trovách celého konania. Toto nové konanie po vylúčení sa viedlo pod sp. zn. 5C 37/2011. Z vyššie uvedeného vyplýva, že tarifnou hodnotou pre jednotlivé úkony právnej služby od podania žalobného návrhu do 16.2.2011 je suma 1.200,- EUR a z tejto je tarifná odmena 61,88 EUR. Tarifnou hodnotou pre úkony právnej služby po 16.2.2011 je suma 700,- EUR a tarifná odmena z tejto hodnoty predstavuje 51,45 EUR. V tomto vyčíslení trov právneho zastúpenia sú vyčíslené aj trovy právneho zastúpenia za úkony, ktoré vykonala advokátka JUDr. Martina Gombošová, advokátska kancelária Košice, Moldavská cesta 6. Náhrada za úkony právnej služby vykonané JUDr. Martinou Gombošovou predstavuje: 1/ príprava a prevzatie právneho zastúpenia 24.6.2010, 2/ písomné vyjadrenie k žalobe 24.6.2010, 3/ účasť na pojednávaní dňa 28.6.2010, 4/ účasť na pojednávaní dňa 12.10.2010, 5/ písomné podanie vo veci samej 22.11.2010 - 5 x 61,88 EUR, 5/ účasť na pojednávaní dňa 26.4.2010 (§ 14 ods. 5 cit. vyhl.) - 1 x 12,86 EUR + režijný paušál 5 x 7,21 EUR (36,05 EUR) + 1 x 7,41 EUR, cestovné náhrady v zmysle § 16 ods. 4 cit. vyhl. za účasť na pojednávaní dňa 28.6.2010 - 32,40 EUR a 12.10.2010 - 32,32 EUR. Náhrada za úkony právnej služby vykonávané JUDr. Mariánom Lenhardom predstavuje 1/ prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady - 51,45 EUR, 2/ účasť na pojednávaní dňa 30.1.2012 (§ 14 ods. 5 cit. vyhl.) - 12,86 EUR, 3/ účasť na pojednávaní dňa 14.5.2012 - 51,45 EUR, 4/ účasť na pojednávaní dňa 4.6.2012 - 51,45 EUR, účasť na pojednávaní dňa 8.10.2012 - 51,45 EUR + režijný paušál 5 x 7,63 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p. len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.